

**Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem
Divi Thomae. Tomi Qvinque**

Mysteria Vitæ Christi, Et Utrivsqve Adventvs Eivs Accurata Disputatione Ita
complectens, vt & Scholasticæ doctrinæ studiosis, & Diuini verbi
Concionatoribus vsui esse poßit

Suárez, Francisco

Moguntiaë, M.DC.XVI.

3 V. potuerit ante animationem sanctificari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94022)

peccatum Adæ contraheret, verum etiam ne in ipso peccaret: talis opinio non posset censura notari, quia ut cunctae saluat scripturarum locutiones. Mihi tamen nullo modo probanda videtur, quia nec consequenter loquitur, neque omnibus testimonijs adductis potest plene satisfacere, neque ad tuendam Virginis dignitatem est necessaria.

*Responsio
ad funda-
mentum
contrariae
sententiae.*

Ad fundamentum contrariae sententiae, primum dicitur, illud solum esse coniecturam habentem quandam pietatis speciem, quae satis esse non debet, ut tantum autoritatis pondus relinquamus. Deinde illa coniectura nullam vim habet: quia ut Augustinus docuit lib. 6. contra Iulian. capite 4. *Peccatum originale quatenus consideratur in actione alterius, alienum est, sit autem proprium tantum contagione propagationis.* Sicut ergo alienum peccatum non derogat propriae innocentiae, & puritati, ita nec peccatum Adæ, quamdiu in eo consideratur, & re ipsa aliqua macula ex illo contracta non est. Sicigitur, quod Beata Virgo de se fuerit obnoxia peccato (si illud reuera nunquam habuit) non derogat perfectae eius sanctitati, & puritati: sed tantum ostendit naturae originem, & infirmitatem, quae ita per gratiam sanari potest, ut nullus in ipsa personae defectus appareat, ut infra videbimus. Aliunde verò conuenientissima ratione diuinæ providentiae factum est, ut Beata Virgo simul cum tota natura in voluntate Adæ fuerit constituta, ut perfecta, & vniuersalis dignitas redemptoris, & efficacia gratiae eius redderetur illustrior, & in matre sua perfectius eluceret, ut in sequentibus magis explicabitur.

SECTIO III.

Virum potuerit Beata Virgo ante animationem sanctificari.

Sermo est de duratione temporis, nam de naturae ordine postea dicendum. Dupliciter autem potest intelligi sanctificatio ante animationem, primo formaliter per propriam infusionem formalis sanctitatis, secundo in radice, scilicet in parentibus, aut in semine, ita illa disponendo, ut non possent esse organa, per quae originale peccatum in Virginem transfunderetur.

Dico iam primò, impossibile fuit Beatam Virginem ante animationem formaliter sanctificari. Probatur aperte ratione D. Thom. hic. Quia proprium subiectum formalis sanctitatis est persona, seu anima rationalis: ergo ante animationem per rationalem animam, non est subiectum capax formalis sanctitatis, ergo eo tempore non potuit fieri formalis sanctificatio.

Dico secundò. Neque in ipso semine, vel in foetu inanimato, potuit Beata Virgo sanctificari radicaliter, si proprie loquamur. Probatur, & explicatur. Quia in semine non est aliqua qualitas, nec priuatio physicae qualitatis, ratione cuius sit veluti instrumentum ad peccatum originale introducendum, ut hac ratione intelligi possit veluti mundari semen, & ita prolem in illo tanquam in radice sanctificari. Quia in semine nulla qualitas est praeter connaturales illi, & si quid aliud fingitur, planè commentitium est, & merito ab omnibus Theologis reiectum, ut friuolum, & carens fundamento. Quia originale peccatum, non inducitur per actionem physicam, sed morali quodam modo, ut ex propria materia suppono, nulla ergo actio physica intelligi potest, qua mundetur semen, ut in radice fiat haec sanctificatio. Solum posset intelligi quaedam intrinseca lex Dei qua statuat deputare hoc semen, ut per illud proles sancta, & sine peccato concipiatur. Sed haec non est propria sanctificatio in radice, sed solum est decretum Dei de sanctificanda huiusmodi prole in ipso conceptionis momento. Et eodem modo posset in-

*Beata Virgo
in parentum
semine san-
tificari non
potuit.*

telligi in ipsis parentibus proximis, vel remotis excipere Deum prolem aliquam à lapsu culpae, ut v. g. si statueret ex talibus parentibus concipi filios, vel nepotes sine originali culpa. Et hoc fortasse modo dixit D. Thom. in 3. distinct. 3. quaest. 1. art. 1. potuisse Beatam Virginem in parentibus sanctificari ante animationem: quanquam haec reuera non sit proprie sanctificatio. Quia supposito lapsu in primo parente, semper naturalis conceptio de se est inefficax, ut ex vi illius indicatur gratia, vel iustitia, & ideo ex vi conceptionis temper concipitur proles carens gratia, & iustitia, atque adeo in peccato. Quod autem Deus decreuerit illam conferre alicui, vel omnibus filiis talium parentum, extrinsecum certè est, nullamque propriam sanctificationem in parentibus efficit: nisi fortasse fingamus ipsis parentibus talem modum gratiae, aut diuinæ benevolentiae fieri, ut per illam quasi debeatur ijs praeseruat, & sanctificatio prolis. Nam si hoc fieret, reuera esset quidam modus sanctificationis, seu praeseruationis in ipsis parentibus, & fortasse non implicat contradictionem talis modus, ut D. Thom. in genere dixit, vanum tamen esset, & sine fundamento dicere Beatam Virginem esse hoc modo sanctificatam ante animationem. Quamquam enim Deus habuerit aeternum decretum praeseruandi prolem talium parentum, tamen sola illa praedestinatio non sanctificat, donec executioni mandetur, mandatur autem in ipso instanti animationis prolis, & non in parentibus, quia in illis nullum habuit effectum, neque ijs data est aliqua specialis gratia, ex qua necessario consequeretur sanctificatio prolis, quod esset proprie in parentibus, vel in radice sanctificari. Certum ergo est non potuisse Virginem proprie sanctificari ante animationem: & multò certius, non fuisse prius tempore sanctificatam, quam in rerum natura extiterit.

D. Thom.

SECTIO IV.

An Beata Virgo potuerit in ipso momento conceptionis sanctificari.

Certum est absolute, & simpliciter loquendo ac nulla facta suppositione posse Deum sanctificare animam rationalem in eodem instanti, quo illam creat, infunditque corpori, sicut sanctificauit Adamum, & sanctificaret omnes eius posteros, si is non peccaret. Difficultas ergo oritur ex suppositione facta, quod B. Virgo contenta fuit sub lege Adamo posita, & in eo peccauit. Videtur enim cum hac suppositione pugnare, ut sine peccato concepta sit. Primò quidem, quia diuinum decretum est immutabile, sed diuina lex, & decretum fuit, ut Adamo peccante omnes posteri priuarentur iustitia, atque adeo inimici Dei conciperentur, ergo huic decreto repugnat ut aliquis sub illo contentus sine peccato concipiatur: ostensum autem est, Beatam Virginem sub illo esse comprehensam. ergo. Et explicatur à contrario. Nam, si Adam non peccasset, impossibile esset aliquem eius filium sine iustitia concipi, quia hoc repugnaret diuino decreto, quo promissit iustitiam omnibus posteris, si Adam in illa perseueraret, ergo similiter è conuerso. Secundò, quia Beata Virgo fuit obnoxia peccato originali (ut dictum est) ergo saltem in primo instanti suae conceptionis fuit obnoxia: quia, antequam existeret, non potuit habere debitum contrahendi peccatum, ergo facta hac suppositione, non potuit in illo primo instanti habere gratiam: quia repugnat, simul esse in gratia, & esse obnoxium peccato, alias etiam post sanctificationem mansisset Beata Virgo toto tempore vitae peccato obnoxia: ergo facta illa suppositione necessario consequens fuit, ut saltem in primo instanti in peccato conciperetur. Et hanc sententiam existimant